

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง

เรื่อง ผู้เร่ขาย

พุทธศักราช 2548

โดยเป็นการเห็นสมควรออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง ว่าด้วยผู้เร่ขาย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล 2538 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2546) และอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้างออกข้อบัญญัติไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้างและโดยอนุมัติของนายอำเภอเฉลิมพระเกียรติ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “ข้อบัญญัติ เรื่อง ผู้เร่ขาย พุทธศักราช 2548”

ข้อ 2 ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้ ตั้งแต่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว 7 วัน

ข้อ 3 เมื่อได้ใช้ข้อบัญญัตินี้ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายถึง นายกององค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายถึง หัวหน้าส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

“ผู้เร่ขาย” หมายถึง ผู้นำอาหาร น้ำแข็ง หรือเสื้อผ้า เครื่องใช้ในครัวเรือน หรือสิ่งของอย่างอื่นใด ทั้งนี้ต้องไม่เป็นสิ่งของที่ผิดกฎหมาย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายถึง สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

ข้อ 5 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการเร่ขายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 6 ประเภทผู้เร่ขาย จำแนกตามลักษณะของสินค้าดังนี้คือ

1. ผู้เร่ขายเนื้อสัตว์ต่างๆ เช่น เนื้อโค สุกร ปลา กุ้ง หอย ปู เป็นต้น
2. ผู้เร่ขายของหมักดอง เช่น ปลาร้า ปลาเจ่า ปลาเค็ม เนื้อเค็ม กะปิ น้ำปลา หอยดอง เต้าเจี้ยว หรืออื่นใดทำนองที่กล่าวนี้
3. ผู้เร่ขายอาหารจำพวกที่มีเครื่องปรุงไว้เสร็จแล้ว ซึ่งผู้ซื้อซื้อบริโภคได้ทันที เช่น ข้าวแกง ก๋วยเตี๋ยว เนื้อสะเต๊ะ ขนมต่างๆ หรืออื่นใดทำนองที่กล่าวนี้
4. ผู้เร่ขายเครื่องคั้นต่างๆ เช่น น้ำชา กาแฟ ไอศกรีม น้ำหวาน น้ำแข็ง หรืออื่นใดทำนองที่กล่าวนี้
5. ผู้เร่ขายผลไม้ต่างๆ
6. ผู้เร่ขายเสื้อผ้า เครื่องใช้ในครัวเรือน หนังสือ หรืออย่างอื่นใดทำนองดังกล่าวนี้

6. ผู้เร่ขายเสื้อผ้า เครื่องใช้ในครัวเรือน หนังสือ หรืออย่างอื่นใดทำนองดังกล่าวนี้

ข้อ 7 ผู้ใดมีความประสงค์จะรับอนุญาตเป็นผู้เร่ขาย ให้ยื่นเรื่องราขอรับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่มีเขตอำนาจที่ใดก็ได้ในราชอาณาจักร โดยมีค่าธรรมเนียม 100 บาท ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้นจะพิจารณาให้เป็นผู้เร่ขายหรือจะอนุญาตหรือไม่ก็ได้

หามาได้เป็นครั้งคราวซึ่งผู้เร่ขายมิได้ประกอบการค้าเป็นปกติ

ข้อ 8 ใบอนุญาตฉบับหนึ่งๆ ให้ใช้ได้เฉพาะทำการเป็นผู้เร่ขายคนเดียวที่มีนามในใบอนุญาต

เท่านั้น

ข้อ 9 ผู้ใดได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้เร่ขาย ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในการ ขาย ทำ ประกอบปรุง สะสมอาหาร หรือน้ำแข็ง รวมทั้งภาชนะ น้ำใช้ และของใช้อื่นๆ ให้ต้องด้วยสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

1. ต้องดูแลรักษาสถานที่ ปรุง ประกอบ สะสม ให้ได้สัญลักษณ์อยู่เสมอ
2. ต้องมีน้ำสะอาดไว้ใช้ให้พอ
3. ต้องให้ผู้อยู่ในความควบคุมของตนตลอดจนตนเอง แต่งกายให้สะอาดเรียบร้อยในเวลาขาย
4. ห้ามมิให้ใช้ จ้าง วาน บุคคลที่ป่วย หรือสงสัยว่าป่วยเป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่น่ารังเกียจ ประกอบ ปรุง สะสม ขายอาหารหรือน้ำแข็ง
5. ห้ามมิให้ขายอาหารหรือน้ำแข็งให้ผู้ป่วยเป็น โรคเรื้อน หรือ โรคอันพึงรังเกียจบริโภครโดยใช้เครื่องใช้ และภาชนะของผู้เร่ขาย
6. ต้องรักษาเครื่องประกอบในการบริโภคให้สะอาดอยู่เสมอ
7. ต้องนำใบอนุญาตไปด้วยทุกครั้งที่ทำกรเร่ขาย
8. ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำที่ขอด้วยการอนามัยของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
9. ต้องใช้เครื่องปกปิดอาหารและภาชนะหรือเครื่องใช้สำหรับขาย ทำ ประกอบ ปรุง สะสมอาหาร หรือน้ำแข็ง ให้พ้นฝุ่นละออง และแมลงวัน หรือตัวแมลงอื่นๆ และต้องรักษาให้สะอาดใช้การได้คืออยู่เสมอ
10. น้ำที่ใช้ปรุง แซ่ ล้างอาหาร ล้างภาชนะ ต้องใช้น้ำที่สะอาด
11. ห้ามมิให้นำอาหาร ไปขาย หรือวางขายในที่ซึ่งไม่เป็นการปลอดภัยแก่ผู้บริโภค

ข้อ 10 ห้ามผู้รับใบอนุญาตซึ่งมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อ อันเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่าเป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือแล้ว ว่าตนเป็นพาหะของโรคติดต่อไม่ให้เป็นผู้เร่ขาย

ข้อ 11 ให้ผู้เร่ขาย ขายอาหารปรุงสำเร็จได้โดยไม่จำกัดเวลา

ข้อ 12 ใบอนุญาตที่ออกให้ไปแล้ว โดยอาศัยอำนาจตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง เรื่อง ผู้เร่ขาย พ.ศ. 2548 ให้ใช้ต่อไปได้ 1 ปี นับแต่วันออกใบอนุญาต

ข้อ 13 ผู้เร่ขาย ตามข้อ (6) อาจจะทำ/ละเว้นกระทำอย่างอื่นใดที่จำเป็นเพื่อการรักษาความสะอาด และป้องกันอันตรายแก่สุขภาพ รวมทั้งการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันโรคติดต่อ

บทลงโทษ

ข้อ 14 ถ้าผู้รับใบอนุญาตหรือลูกจ้างของผู้รับใบอนุญาต ไม่ปฏิบัติตามความในข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตเสียได้ แต่การสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้น ให้ทำได้ ครั้งหนึ่งไม่เกิน 7 วัน

ข้อ 15 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้หรือข้อบังคับ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ออกตาม ความข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท

ข้อ 16 ให้นายกองค้การบริหรส่วนตำบลท่าช้าง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ นี้และให้อำนาจออกคำสั่งวางระเบียบเพื่การรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

คำสั่งนั้นเมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานองค้การบริหรส่วนตำบลแล้วให้ใช้ บังคับได้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ. 2548

(นายบุญส่ง เชียงหนู)

นายกองค้การบริหรส่วนตำบลท่าช้าง

อนุมัติ

(นายสมชาย บำรุงทรัพย์)

นายอำเภอเฉลิมพระเกียรติ